

2/ A külügyminiszterek prágai tanácskozását az egység jellemezte az alapvető kérdésekben.

A prágai tanácskozás ugyanakkor megmutatta, hogy az országok között véleményeltérés van egyes kérdésekben. Így a lengyel elvtársak változatlanul erőltetik az európai kollektív biztonsági rendszer kidolgozása kérdésének, valamint a Gromka- és Rapacki-terv alap gondolatainak az európai biztonsági konferencia napirendjére való felvételét. A többi résztvevő ez alkalommal is rámutatott a lengyel javaslatok maximalista jellegére - hangsúlyozva, hogy a fenti elképzeléseket az európai biztonsági konferenciák egy következő fázisában kellene napirendre tűzni. Ennek ellenére nem tekinthető kizártnak, hogy a lengyel fél más fórumokon ismételten előáll javaslataival.

A román képviselők bizonyos rezerváltsággal kezelik az európai biztonsági konferencia kérdését, feltehetően ezért, mert látják, hogy annak magatartása erősítendő a Szovjetunió befolyását az európai ügyekre.

Az NDK Küldöttsége - legalábbis egyelőre - azt szorgalmazza, hogy az európai biztonsági konferencia az NDK de facto elismerése helyett a teljes nemzetközi jogi elismerés fóruma legyen.

A szocialista országok közötti eddigi egyeztető munka pozitívuma hogy a szovjet elvtársak magukévá tették az európai biztonsági konferenciák rendszerére és az európai biztonság állandó intézményének létrehozására irányuló magyar javaslatokat.

31.

3/ A prágai összejövetel alkalmából általános formában szó volt az NSZK iránti viszony kérdéséről is.

Winzor elvtárs Brandt kormánynyilatkozatának a korábbi nyugat-német politika folyamatosságára utaló elemeit hangsúlyozta. Aláhúzta, hogy a szocialista országoknak most az NDK teljes nemzetközi jogi elismerését kell követelni az NSZK-tól. Olyan benyomás alakult ki, hogy az NDK-beli elvtársak pillanatnyilag a "mindent vagy semmit" elv szerinti politizálást erőltetik az NSZK irányában.

Gromiko elvtárs tapintatos, áttételes formában igyekezett igazítani Winzer elvtárs elképzeléseir. Azt hangsúlyozta, hogy a

szocialista országoknak aktív, egyeztetett, a realitásokon alapuló politikát kell folytatniuk az NSZK irányában. Javasolta, hogy várjunk egy kicsit az állásfoglalásokkal, hogy lássuk: milyen tettek követik a szavakat. Jelezte, hogy e kérdésben bizonyára sor kerül a testvérpártok első titkárainak összejövetelére.

Brandték szándékainak pontosabb megítéléséhez elmondta, hogy október 29-én a nyugat-német kancellár közölte Carapkin elvtárral: a közeljövőben aláírják az atomsorompó-szerződést. Brandt azt kérte a Szovjetuniótól, hogy az aláírásnál valamilyen formában rögzítsék az NSZK-nak az atomenergia békés célokra történő felhasználásának jogát. Groniko elvtárs szerint ezt a kívánságot teljesíteni lehet.

Ez alkalommal Brandt azt is jelezte, hogy a Szovjetunió mellett hajlandók megkötni az erőszakról való lemondásra vonatkozó kétoldalú egyezményt az NDK-val is, de az egyezmény megkötése, az NSZK értelmezése szerint, nem jelentheti az NDK nemzetközi jogi elismerését.

4/ Besev elvtárs javasolta, hogy az Albánia irányában folytatandó aktívabb politikánk kidolgozása és egyeztetése végett az év végéig Szófiában üljenek össze a külügyminiszter-helyettesek.

III.

A Magyar Forradalmi Munkás-Pártok Kormány

_____/1969. évi határozata

a hét szocialista ország külügyminisztériuma képviselőinek prágai tanácskozása után az európai biztonsági konferenciával kapcsolatos tennékről, továbbá Albániával kapcsolatos lépésekről.

- 1/ A Kormány jóváhagyólag tudomásul veszi a prágai tanácskozáson részt vett külügyi küldöttség jelentését.
- 2/ Az európai biztonsági konferencia előkészítése érdekében a Külügyminisztérium - Péter elvtárs egészségi állapotától és a lehetőségektől függően - 1969 hátralévő időszakában és 1970 első felében, a prágai tanácskozás szellemében realizálja a jugoszláv, a belga, a dán, a norvég, a svéd, a holland külügyminiszterekkel való találkozót.
- 3/ Külügyminisztérium miniszterhelyettesi és főosztályvezetői szinten folytassa le az európai biztonsági konferencia előké-

szítésével kapcsolatos munka-jellegű konzultációkat az angol, a francia, a nyugat-német, az osztrák és a török külügyminisztérium képviselőivel.

3/ Az illetékes külügyminiszterhelyettes vegyen részt a Varsói Szerződés tagállamainak az Albánia irányában folytatandó aktívabb politikánk kidolgozását és egyeztetését célzó szófiai tanácskozásán.

Budapest, 1969. november 4.

Erdélyi Károly sk.
külügyminiszterhelyettes